

[Fiskeriministeren.]

endelig anbefale forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af en den 2. december 1946 i Washington vedtagen konvention angående regulering af hvalfangst.

Jeg skal først, ligesom jeg har gjort i det andet høje ting, gøre nogle bemærkninger om årsagen til, at spørgsmålet om ratifikation af nævnte konvention først forelægges rigsdagen på et så sent tidspunkt efter undertegnelsen den 2. december 1946.

Sagen i sig selv har jo ikke den store betydning for selve Danmark, men har dog nogen betydning for Færøerne, hvorfra der drives en del hvalfangst, og Færøernes daværende lagting ønskede efter konventionens vedtagelse, at der blev tillagt flydende hvalkogerier for Færøerne de samme særrettigheder indenfor søterritoriet, som i artikel XVII i tillægget til konventionen er givet bl. a. Madagaskar og Australien indenfor deres søterritorier. Dette ønske hænger bl. a. sammen med, at det i bestemmelsen i punkt 4 b i tillægget er forbudt at benytte flydende hvalkogerier til fangst eller behandling af bardehvaler norden for 40° sydlig bredde. Kan et flydende hvalkogerier derfor ligesom for Madagaskars og Australiens vedkommende under visse omstændigheder behandles efter reglerne om landstationer, vil nævnte forbud ikke gælde for det. På et møde i den i henhold til konventionen nedsatte kommission accepteredes i 1949 det fra danske side fremsatte synspunkt, at et flydende hvalkogerier, der blev sat permanent på grund på forstranden, skulle betragtes som en landstation. Herefter har der hverken fra færøsk eller grønlandsk side været nogen indvending mod, at konventionen nu bliver ratificeret, og der er også til ministeriet indgået henvendelse om, at man meget gerne ser, at vi får dette spørgsmål bragt i orden.

Til konventionen skal jeg iøvrigt bemærke, at den hviler på samme principper, som hidtil har været gældende for dette område, nemlig bevarelse og forøgelse af hvalbestanden og en fuldstændig udnyttelse af de fangede hvaler. Konventionen omfatter et tillæg, der udgør en bestanddel af selve konventionen. Dette er også tilfældet med hensyn til de ændringer, der senere måtte blive foretaget vedrørende tillægget.

Ratifikationen af konventionen vil medføre forpligtelse til at deltage i driftsudgifter til den i henhold til konventionen nedsatte kommission. Disse udgifter fordeles ligeligt mellem de regeringer, der har ratificeret konventionen. Disse regeringer er foreløbig følgende: Australien, Canada, Frankrig, Island, Holland, Mexico, Norge, Syd-

afrika, Sverige, Det forenede Kongerige, USA og Unionen af socialistiske Sovjetrepublikker.

Jeg må endelig bemærke, at ratifikationen ikke for Danmarks vedkommende vil nødvendiggøre ny lovgivning eller nogen lovændring. De ændringer, konventionen afføder, kan ifølge den gældende lov om hvalfangst af 15. marts 1939 fastsættes ved kongelig anordning.

Idet jeg iøvrigt henviser til forslaget bemærkninger, tillader jeg mig at anmode det høje ting om en velvillig behandling af forslaget til rigsdagsbeslutning, som efter en kort udvalgsbehandling i det andet høje ting er vedtaget enstemmigt dér.

Axel Berg: Jeg skal ikke knytte særlige bemærkninger til det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning, men kan på mit partis vegne tiltræde forslaget, således som det her foreligger. Da jeg imidlertid har indtryk af, at der er enkelte spørgsmål, som det kan være af interesse at få nærmere belyst i et udvalg ved samråd med den højtærede fiskeriminister, skal jeg ved debattens afslutning tillade mig at stille forslag om en kort udvalgsbehandling.

Damsgaard: Nærværende konventions bestemmelser er principielt på linie med den internationale overenskomst, som Danmark tiltrådte i 1937 med det formål at sikre hvalbestanden og sikre fortsat god hvalfangst. Denne nye overenskomst, som er truffet i 1946, er et forsøg fra en række andre landes side på at modvirke rovdrift på hvaler.

Nu kunne det egentlig synes ret ligegyldigt, om Danmark er med eller ikke med i dette, da vi jo ikke driver hvalfangst. Det er måske en fejl, at vi ikke gør det; måske burde vi ligesom i tidligere tider drive på den kile også. Og dog har sagen interesse for Danmark, derigennem at der fra Færøerne drives en del hvalfangst. Derfor er det af betydning for Færøernes hvalfangst, og altså for Danmark som helhed, at vi er med. I så henseende er det af betydning for os, at det færøske landstyre — sådan har jeg forstået det —, efter at der er sket en ændring i konventionen, er gået ind for, at den danske rigsdag tiltræder konventionen.

Der skal mere kontrol til, det er tidens løsen, der skal ansættes hvalfangstinspektører, og konventionen bestemmer tillige, at der skal nedsættes en permanent kommission, som skal overvåge hvalfangsten. Af driftsudgifterne til denne kommission skal